Súd:	Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka:	17C/461/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6113233159
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Mária Kováčiková
ECLI:	ECLI:SK:OSBB:2016:6113233159.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Kováčikovou, v právnej veci žalobkyne G.. Q. D., nar. XX. XX. XXXX, štátna občianka SR, bytom H. XX, W. W., v konaní zast. JUDr. Jankou Kmeťovou, advokátkou AK so sídlom Prof. Sáru 44, Banská Bystrica, proti žalovanému F. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. P., A. X. Y. XXXX/XX, v konaní zast. JUDr. Dušanom Jančim, advokátom AK Garbiarska 695, Liptovský Mikuláš, o náhradu nemajetkovej ujmy a o určenie nerešpektovania zákona o premávke na pozemných komunikáciách, takto

r o z h o d o l :

Súd konanie o určenie, že žalovaný dňa 26. 07. 2012 v čase svojim protiprávnym konaním spočívajúcim v nerešpektovaní zákona o premávke na pozemných komunikáciách zasiahol do osobnostných práv žalobkyne a to do jej práva na súkromný a rodinný život v zmysle § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka z a s t a v u j e .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 14 724 Eur v lehote 90 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd návrh žalobkyne vo zvyšku z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 547,22 Eur v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia, z toho sumu 333 Eur ako 1/2 zo zaplateného súdneho poplatku z podanej žaloby a sumu 214,22 Eur v lehote 90 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právnej zástupkyne žalobkyne JUDr. Janky Kmeťovej vedený v J. W., Y..X.. W. W., Č.. Ú.: XXXXXXXXX/XXXX, Q.: XXXXXX.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že žalovaný dňa 26. 07. 2012 v čase svojím protiprávnym konaním spočívajúcim v nerešpektovaní zákona o premávke na pozemných komunikáciách zasiahol do osobnostných práv žalobkyne a to do jej práva na súkromný a rodinný život v zmysle § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka a zároveň uloženia povinnosti zo strany žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 20 000 Eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a nahradiť trovy konania. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že dňa 26. 07. 2012 v čase asi o 13.00 h viedol žalovaný osobné motorové vozidlo zn. ROVER 400, EČV: LM 314 BL po ceste 1/51 v smere Zvolen - Banská Štiavnica tým spôsobom, že v kilometri 262,6 pri prejazde ostrej pravotočivej zákruty pred obcou Kozelník vošiel do protismeru a čelne narazil do oproti jazdiaceho cyklistu P. D., ktorý pri nehode utrpel zranenia, ktorým na mieste podľahol. Žalovaný bol odsúdený za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, pričom mu bol výkon trestu podmienečne odložený na skúšobnú dobu 60 mesiacov. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 1T/96/2012-148 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 31. 01. 2013. Zároveň bol žalovaný

zaviazaný na náhradu škody žalobkyni vo výške 6 985,65 Eur. Žalobkyňa náhradu nemajetkovej ujmy odôvodňuje skutočnosťou, že žalovaný sa svojím konaním dopustil prečinu usmrtenia, na následky ktorého manžel žalobkyne zomrel. Týmto konaním žalovaný žalobkyni spôsobil nenapraviteľnú citovú ujmu spočívajúcu v jej ťažkých depresívnych stavoch, ochudobnení ju o možnosť ďalšieho vzťahu s manželom. Od 05. 11. 2012 je žalobkyňa liečená po tragickej smrti manžela ambulantne v psychiatrickej ambulancii s diagnózou posttraumatická stresová porucha, úzkostne depresívna porucha na kontinuálnej farmakoterapii. Nečakaným, šokujúcim úmrtím manžela žalobkyne došlo k závažnému zásahu do práva na ochranu jej osobnosti spočívajúceho v obmedzení jej súkromného a rodinného života a podľa jej názoru, žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nie je postačujúca. Pri určení peňažnej náhrady navrhla, aby súd prihliadol na nenapraviteľný následok vzniknutý v dôsledku smrteľnej nehody manžela žalobkyne a dôsledky, ktoré táto tragická nehoda u nej vyvolala. Žiadala, aby súd zohľadnil, že v danom prípade išlo o trestný čin, ktorý spáchal žalovaný bez zavinenia manžela žalobkyne, keďže ho zrazil v protismere.

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 22. 04. 2014 vyjadril pozostalým a to najmä žalobkyni hlbokú ľútosť nad stratou jej manžela a úprimne sa jej ospravedlnil za skutok, ktorý sa stal dňa 26. 07. 2012 a ktorý viedol k predmetnej tragickej udalosti. Žalovaný považuje nárok uplatnený žalobkyňou na náhradu nemajetkovej ujmy v celkovej výške 20 000 Eur za neprimeraný a žiadal konajúci súd, aby táto suma bola znížená na sumu, ktorá je primeraná závažnosti vzniknutej ujmy a najmä k okolnostiam, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu. Žiadal, aby konajúci súd prihliadol na skutočnosť, že k protiprávnemu konaniu zo strany žalovaného došlo z nedbanlivosti, t.j. k uvedenému konaniu nedošlo úmyselne, taktiež žalovaný pred jazdou v motorovom vozidle nepožil žiadny alkohol a žalovaný vyjadroval od začiatku účinnú ľútosť nad svojím skutkom, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a žalovaný bol prostredníctvom výzvy právneho zástupcu žalobkyne vyzývaný na náhradu škody vo výške 6 985,86 Eur, ktorá bola žalobkyni uhradená prostredníctvom KOOPERATIVY poisťovne, a.s. z poistky žalovaného vo výške 2 444,39 Eur a zvyšnú sumu vo výške 4 541,26 Eur uhradil žalovaný žalobkyni na ňou uvedený účet hotovostným vkladom dňa 19. 08. 2013. Zároveň uviedol, že žalobkyni bola uhradená aj zvyšná časť škody vo výške 4 738,22 Eur a teda nárok na náhradu škody bol žalobkyni uhradený duplicitne. Žalobkyňa bola vyzvaná na vrátenie duplicitne zaplatenej sumy na náhradu škody.

Právna zástupkyňa žalobkyne v konaní uviedla, že na podanej žalobe žalobkyňa v celom rozsahu trvá. So žalovaným sa kontaktovali, pokúšali sa dospieť k zmieru, avšak k dohode nedošlo. Poukázala na tú skutočnosť, že žaloba bola podaná na tunajší súd dňa 28. 11. 2013, pričom v marci bol doručený opis žaloby žalovanému a následne v apríli 2013 žalovaný ukončil svoju podnikateľskú činnosť, pričom jeho konanie chápe ako snahu vyhnúť sa plateniu nejakých finančných prostriedkov. Na pojednávaní dňa 14. 01. 2016 právna zástupkyňa žalobkyne zobrala žalobu čiastočne späť a žiadala konanie zastaviť v časti žaloby, ktorou sa domáhala určenia, že žalovaný dňa 26. 07. 2012 v čase svojím protiprávnym konaním spočívajúcim v nerešpektovaní zákona o premávke na pozemných komunikáciách zasiahol do osobnostných práv žalobkyne a to do jej práva na súkromný a rodinný život v zmysle § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka. Uplatnila si náhradu trov konania.

Žalobkyňa v konaní uviedla, že s nebohým manželom žili v spoločnej domácnosti a to 35 rokov. Z manželstva pochádza 1 dieťa, ktoré je plnoleté. V čase nehody mal manžel 66 rokov, bol dôchodca a od šestnástich rokov jazdil na bicykli. K nehode došlo pri obci Kozelník, kedy manžel trénoval. Ako dôchodca už nepracoval, poberal dôchodok zhruba 600 Eur. Manžel športoval, ona sa venovala domácnosti. Chodili spoločne na dovolenky. V čase nehody bola v pracovnom pomere, v súčasnej dobe je síce na dôchodku, ale pracuje. Po nehode musela navštíviť psychiatrickú ambulanciu MUDr. Vladimíra Velického, pričom je naďalej v starostlivosti tejto ambulancie. Je jej veľmi ťažko sa vyjadriť k svojmu psychickému stavu, pretože sa to vyjadriť nedá. Zostala sama a žije sama. Po udalosti jej po psychickej stránke pomohol hlavne syn, jeho priateľka a nastávajúca svatka a sestra. Pred nehodou sa nikdy v psychiatrickej ambulancii neliečila, taktiež nemala zdravotné problémy čo sa týka jej psychického stavu. Poukázala na tú skutočnosť, že k nehode došlo v zákrute, kde je predpísaná rýchlosť 40 km/h a žalovaný šiel rýchlejšie, čím vedome túto rýchlosť porušil.

Právna zástupkyňa žalovaného v konaní uviedla, že zotrvávajú na písomnom vyjadrení k podanej žalobe. Žalovaný nesúhlasí s navrhovanou sumou 20 000 Eur a navrhla zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy najskôr vo výške 5 000 Eur a v priebehu konania vo výške 7 000 Eur. Ponechala na zváženie súdu, aká bude výška náhrady nemajetkovej ujmy, ale suma 20 000 Eur sa im zdá neadekvátna

vzhľadom na okolnosti, za ktorých k nehode došlo, ako aj vzhľadom na osobné a majetkové pomery žalovaného. V prípade, že by súd vyhovel ich návrhu, uplatnila si náhradu trova konania.

Žalovaný v konaní uviedol, že sa pripája k výpovedi právnej zástupkyne a navrhol náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 Eur, avšak nebránil sa aj nejakej vyššej sume. Je ženatý, žije v spoločnej domácnosti s manželkou v 2-izbovom byte. Z manželstva pochádzajú 2 deti, ktoré sú plnoleté. Je zamestnaný, dosahuje príjem vo výške 450 Eur a jeho manželka príjem vo výške 550 Eur. Okrem bytu iný majetok nevlastní. Uviedol, že mu je stále tejto udalosti ľúto a prenasleduje to aj jeho, doteraz nevie, ako sa to stalo, pretože ho na mieste nehody hlúpo vynieslo a nepamätá si ani na príkazovú značku. Uvedomuje si, že žalobkyni spôsobil doživotnú traumu. Živnosť bol nútený zrušiť z dôvodu, že po nehode prišiel o vodičský preukaz a živnosť ďalej nemohol vykonávať a od zrušenia živnosti je v riadnom pracovnom pomere ako zamestnanec. Do konania predložil inkasný lístok, zmluvu o splátkovom úvere so Slovenskou sporiteľňou, a.s., ktorej mesačne spláca úver vo výške 204,84 Eur, taktiež predložil výplatné pásky o výške svojho príjmu, ako aj o výške príjmu manželky.

Súd vo veci doplnil dokazovanie o výsluch P. D., syna žalobkyne a X. F., priateľky syna žalobkyne.

Svedok P. D. vo svojej výpovedi uviedol, že má dostatočnú vedomosť o dopravnej nehode, pri ktorej zahynul jeho otec. Žalobkyňa s otcom žili v spoločnej domácnosti, ich manželstvo hodnotil ako dobré a žil v dobrej rodine, v ktorej ho rodičia veľa naučili. O dopravnej nehode sa dozvedel ako prvý od policajtov. Bol to aj pre neho veľký šok a mame začal pomáhať po psychickej stránke. Mama bola vždy rázna, vedela všetky veci zariadiť, vybaviť, teraz sa pýta, ako má vybaviť a musí s ňou riešiť aj banálne veci a po psychickej stránke je labilná. S mamou nežije v spoločnej domácnosti, ale pravidelne za ňou každý týždeň chodí, či niečo nepotrebuje, taktiež z dôvodu, aby nebola v byte sama a aby jej nejakým spôsobom po psychickej stránke pomohol. Má vedomosť o tom, že je vedená v ambulancii psychiatra. Pred nehodou ošetrenie v psychiatrickej ambulancii nepotrebovala a takúto ambulanciu nenavštevovala. Spoločne s otcom všetci absolvovali športové podujatia, ako aj spoločenské podujatia, napr. plesy. S otcom trávil veľa času a otec bol jeho najlepší kamarát, ktorý ho od malička viedol k športu. Otec sa venoval cyklistike, ktorú dlhodobo trénoval a všade ho brával so sebou. Okrem toho, otec absolvoval Majstrovstvá sveta veteránov v Rakúsku, kde boli veľakrát celá rodina. Rok pred nehodou sa otec umiestnil na výbornom mieste.

Svedkyňa X. F. uviedla, že je priateľkou syna žalobkyne a známosť udržiavajú po dobu 11 rokov. Chodila do domácnosti rodiny D. a čo sa týka manželstva žalobkyne a nebohého p. Lacka, mali medzi sebou vynikajúci vzťah. Čo sa týka zdravotného stavu žalobkyne, tak jej zdravotný stav po psychickej stránke je zlý. Môže to hodnotiť tak, že je iná. Predtým bola veselšia. Má vedomosť o tom, že žalobkyňa absolvovala psychiatrické vyšetrenie. Po tejto udalosti sa jej snažili pomôcť a to ona spoločne so synom žalobkyne, ale pomohla aj sestra žalobkyne.

Súd z rozsudku a zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 31. 01. 2013, č.k. 1T/96/2012-148 zistil, že žalovaný bol uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona a to tým, že dňa 26. 07. 2012 viedol osobné motorové vozidlo zn. ROVER 400, EČV: LM 314 BL po ceste I/51 v smere Zvolen - Banská Štiavnica tým spôsobom, že v kilometri 262,6 pri prejazde ostrej pravotočivej zákruty, na ktorú upozorňuje aj dopravné značenie pred obcou Kozelník prešiel v časti, kde je plná stredová čiara do protismeru, kde čelne narazil do oproti jazdiaceho cyklistu P. D., nar. XX. XX. XXXX, ktorý vzájomnej zrážke nedokázal zabrániť a pri nehode utrpel zranenia, ktorým na mieste podľahol, za čo bol žalovaný odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, pričom výkon trestu odňatia slobody mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 60 mesiacov. Zároveň bola žalovanému uložená povinnosť nahradiť žalobkyni škodu vo výške 6 985,65 Eur pozostávajúcu zo sumy 5 322,08 Eur, ktorá vznikla zničením bicykla a sumu 1 303,89 Eur ako výdaje na pohreb a sumu 359,68 Eur ako trovy splnomocnenca. So zvyškom bola žalobkyňa odkázaná na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Súd z fotokópie oznámenia o poistnom plnení KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group zo dňa 21. 05. 2013 zistil, že žalobkyni bolo uhradené poistné plnenie vo výške 4 738,20 Eur.

Súd z fotokópie hotovostného vkladu Slovenskej sporiteľne, a.s. zistil, že žalovaný zaslal na účet žalobkyne sumu 4 541,26 Eur.

Súd z fotokópie lekárskej správy - nálezu zo dňa 02. 12. 2015 MUDr. Vladimíra Velického, psychiatra zistil, že žalobkyňa je v nepretržitej ambulantnej psychiatrickej starostlivosti jeho ambulancie od 05. 11. 2012 po tragickom úmrtí manžela dňa 26. 07. 2012 s diagnózou posttraumatická stresová porucha a úzkostne - depresívna porucha. Žalobkyňa je na kontinuálnej farmakoterapii dvojicou antidepresív, čo jej upravilo úzkostnú a depresívnu symptomatiku, ako aj kompenzáciu osobnosti. U žalobkyne pretrvávajú posttraumatické flash-backy traumatickej situácie z 26. 07. 2012, reaktivované pri výročiach a priamej konfrontácii s traumatickou situáciou, čo vedie k opakovaným dekompenzáciám jej psychického stavu.

Súd zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 17. 03. 2015 zistil, že žalovaný spoločne s manželkou so Slovenskou sporiteľňou, a.s. uzavrel zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 20 000 Eur ako úver na bývanie a to rekonštrukcia domu. Výška splátky predstavuje 204,84 Eur mesačne.

Podľa § 11 O.z., fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 O.z., fyzická má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 O.z., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosť učinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 O.z., výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Úprava ochrany súkromia, vrátane rodinného súkromia vychádza zo zásady, že do súkromného života osoby sa nesmie neoprávnene zasahovať a nesmie sa jej súkromnému životu spôsobiť žiadna ujma. Právnym prostriedkom ochrany proti zásahu je práve návrh, ktorým sa fyzická osoba domáha podľa ustanovení o ochrane osobnosti primeraného zadosťučinenia, ktoré môže mať i podobu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Ustanovenia § 11 a nasl. O.z. poskytujú právny základ nároku na náhradu nemajetkovej - imateriálnej ujmy spôsobenej jednotlivcovi usmrtením jeho blízkej osoby. Rešpektovanie súkromného života musí zahŕňať do určitej miery aj právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami. Súčasťou súkromného života je život rodinný zahŕňajúci vzťahy sociálne, ekonomické a morálne.

Súdna prax tuzemských súdov pripustila žaloby na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktoré si uplatňujú postihnuté blízke osoby, ktorých právo na súkromný a rodinný život bolo dotknuté úmrtím blízkej osoby. Je nepochybné, že úmrtie blízkej osoby predstavuje závažný zásah do práva na súkromie dotknutej fyzickej osoby ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby.

Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej sa žalobkyňa ako poškodená domáha v tomto konaní, môže súd podľa § 13 ods. 2 O.z. priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne. Zákon tu ustanovuje jedinú podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá bude splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce.

Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, t.j. materiálnej satisfakcie je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, čo by predmetnú ujmu takto v danom mieste a v čase (v tej istej situácii) vnímala aj každá iná fyzická osoba.

I keď samotné jednotlivé súčasti osobnosti fyzickej osoby a osobnostných práv, ktorým poskytuje ochranu § 11 O.z. (ľudská dôstojnosť, česť, meno, vážnosť, súkromie a pod.) sú hodnoty, ktoré v podstate nemožno vyjadriť v peniazoch, avšak to ešte neznamená, že by peniazmi nebolo možné vyjadriť výšku náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej protiprávnym zásahom do osobnosti. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch predpokladá splnenie určitých zákonom kvalifikovaných podmienok. Výšku náhrady tohto zadosťučinenia určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Občiansky zákonník žiadnu maximálnu ani minimálnu hranicu výšky zadosťučinenia v peniazoch nestanovuje. Ustanovenie § 13 ods. 1 O.z. stanovuje len, že zadosťučinenie má byť primerané. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vecou úvahy súdu, ktorý sa pri tejto úvahe musí riadiť dvomi v zákone taxatívne stanovenými kritériami (§ 13 ods. 3 O.z. - závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo) a z týchto musí pri svojom rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vychádzať. Iné ako vyššie uvedené kritériá nemôže súd pri rozhodovaní o tejto otázke vziať na zreteľ. Rozhodnutie o výške náhrady nemajetkovej ujmy nie je ani len pokusom finančne ohodnotiť ľudský život, ale účelom finančného zadosťučinenia je do istej miery kompenzovať emocionálne útrapy poškodeného smrťou manžela vyvolané.

Tunajší súd dospel k záveru, že konaním žalovaného, ktorým naplnil skutkovú podstatu prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona došlo k neoprávnenému zásahu do práva poškodenej - manželky nebohého, teda poškodeného, na ochranu osobnosti, konkrétne k zásahu do práva na súkromie ako jedného z čiastkových osobnostných práv fyzickej osoby, ktorému poskytuje ochranu § 11 O.z. Súd mal v konaní jednoznačne a nepochybne preukázané jednak z výpovede žalobkyne, ako aj jej syna a priateľky jej syna, že žalobkyňa s nebohým manželom tvorili plne fungujúcu rodinu s dobre vyvinutými sociálnymi a citovými väzbami. U žalobkyne a neb. manžela manželstvo trvalo 35 rokov a tragická smrť manžela zásadným spôsobom zasiahla do jej života, v dôsledku čoho žalobkyňa stratila možnosť realizovať a ďalej rozvíjať rodinný život so svojím manželom. Zároveň utrpela citovú ujmu spočívajúcu v nepríjemných pocitoch úzkosti, smútku, zúfalstva, čo sa prejavilo aj na zdravotnom stave žalobkyne a to v tom smere, že ešte aj v súčasnej dobe, s odstupom času, je nútená absolvovať psychiatrickú liečbu. Podľa názoru tunajšieho súdu, žiadna forma morálneho zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 O.z. by v danom prípade nepostačovala k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane žalobkyne ako poškodenej, ktorej právo na ochranu osobnosti bolo porušené takto zisteným zásahom s neodstrániteľnými následkami.

Tunajší súd v danom prípade stanovil výšku nemajetkovej ujmy vo výške 14 724 Eur, ako 45-násobok minimálnej mzdy v roku 2012, kedy k tragickej udalosti došlo a v tomto roku výška minimálnej mzdy predstavovala sumu 327,20 Eur (327,20 Eur x 45 = 14 724 Eur). Pri určení výšky peňažnej náhrady súd prihliadol na nenapraviteľný smrteľný následok vzniknutý v dôsledku protiprávneho konania žalovaného, ako aj na dôsledky, ktoré smrť manžela vyvolala u žalobkyne. Pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy súd prihliadol aj na okolnosti, za ktorých k nehode došlo a najmä na tú skutočnosť, že žalovaný nezavinil smrť manžela žalobkyne úmyselne, ale z nedbanlivosti, poskytol mu pomoc, nepožil pred jazdou motorovým vozidlom žiadne alkoholické nápoje. Súd zohľadnil aj osobné, majetkové a zárobkové pomery žalovaného, ale zároveň aj zhoršenie finančnej situácie u žalobkyne v dôsledku straty pravidelného príjmu - dôchodku jej manžela.

V súvislosti s výškou náhrady nemajetkovej ujmy súd poukazuje aj na výšku náhrady nemajetkovej ujmy v iných krajinách Európskej únie, pričom v Belgicku je limit 12 500 Eur, vo Francúzsku 20 000 Eur, v Maďarsku 20 000 Eur a susedné Česko, s ktorým má Slovensko asi najviac paralel stanovuje limit na necelých 10 000 Eur. Najštedrejším je Taliansko, ktoré má strop nad 150 000 až 300 000 Eur v závislosti od regiónu. S poukazom na tieto skutočnosti, tunajší súd považoval sumu 14 724 Eur za primeranú.

V danom prípade sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 20 000 Eur a súd žalobkyni priznal sumu 14 724 Eur a teda jej návrhu v celom rozsahu nevyhovel a preto súd návrh žalobkyne vo zvyšku zamietol.

Tunajší súd zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že žalobkyni bola duplicitne vyplatená náhrada škody a to jednak z jeho strany, ako aj zo strany poisťovne KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., avšak v konaní zo strany žalovaného nebola vznesená započítacia námietka a preto sa súd týmto duplicitným plnením nezaoberal.

Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa zobrala žalobu čiastočne späť pre určenie, že žalovaný dňa 26. 07. 2012 v čase svojím protiprávnym konaním spočívajúcim v nerešpektovaní zákona o premávke na pozemných komunikáciách zasiahol do osobnostných práv žalobkyne a to do jej práva na súkromný a rodinný život v zmysle § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka a žalovaná strana s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila, tunajší súd v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. a to podľa pomeru úspechu a neúspechu v konaní. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20 000 Eur a súd jej priznal sumu 14 724 Eur. Žalobkyňa tak bola v konaní úspešná v 3/4 a neúspešná v 1/4. Súd preto od miery úspechu v konaní odpočítal mieru neúspechu v konaní a žalobkyni priznal náhradu trov konania v 1/2. Právna zástupkyňa žalobkyne vyúčtovala trovy konania na celkovú sumu 1 117,25 Eur pozostávajúcu z odmeny advokáta, režijných paušálov a súdnych poplatkov. Právna zástupkyňa žalobkyne trovy právneho zastúpenia vyúčtovala v zmysle § 10 ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 za 4 úkony po 91,29 Eur (príprava a prevzatie 15. 07. 2013, podanie žaloby dňa 12. 12. 2013, účasť na pojednávaní dňa 24. 11. 2015 a 14. 01. 2016) + odmenu za 1 úkon v hodnote 1/4 - pojednávanie dňa 18. 09. 2014 vo výške 22,83 Eur + 2 x režijný paušál roku 2013 po 7,81 Eur = 15,62 Eur + 1 x režijný paušál roku 2014 po 8,04 Eur + 1 x režijný paušál roku 2015 po 8,39 Eur + 1 x režijný paušál roku 2016 po 8,39 Eur. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú celkovo sumu 428,43 Eur. Súd právnej zástupkyni žalobkyne nepriznal v celom rozsahu odmenu v 1/2 za pojednávanie na tunajšom súde dňa 18. 09. 2014, nakoľko právnej zástupkyni žalobkyne za tento úkon patrí odmena v zmysle § 13 ods. 4 veta druhá len vo výške 1/4 základnej sadzby tarifnej odmeny, pričom 1/4 zo sumy 91,29 Eur = 22,83 Eur. Žalobkyňa zároveň zaplatila z podanej žaloby súdny poplatok vo výške 666 Eur a tak trovy konania predstavujú celkovo sumu 1 094,43 Eur a 1/2 z tejto sumy predstavuje sumu 547,22 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, v čom je rozhodnutie alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1/ a 2/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia na súd, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.